Td 010_08

Δήμος έχ’ ένα κορίτσι ένα μαναχό
κάθι Κυριακή ν αλλάζει και ντουζντίζετι[1]
κάθι Κυριακή ν αλλάζει και ντουζντίζετι
κι στο παραθύρι βγαίνει κι γυαλίζιτι
και στο παραθύρι βγαίνει και γυαλίζιτι
την αρέζουν όλος κόσμος κι όλοι την καμαρών’
την αρέζουν όλος κόσμος κι όλοι την καμαρών’
την αρέζει κι ένας Τούρκος ο Μεμέτ αγάς
την αρέζει κι ένας Τούρκος ο Μεμέτ αγάς
πέντε προξεν’τάδες στέλνει στην γκιαούρισσα.
Θα το δώσεις το κορίτσ’ στο Μεμέτ αγά.
Δεν το δίνω το κορίτσι μ’ στο Μεμέτ αγά
δεν το δίνω το κορίτσι μ’ στο Μεμέτ αγά
είναι Τούρκος την αρταίνει την Παρασκευή
είναι Τούρκος την αρταίνει την Παρασκευή.
Τ’ άκουσι κι η κόρη η Δέσπω από τον αργαλειό
τ’ άκουσι κι η κόρη η Δέσπω από τον αργαλειό.
Το Μεμέτ αγά θα πάρω αυτόνα ν αγαπώ
το Μεμέτ αγά θα πάρω αυτόνα ν αγαπώ
που ορίζει πέντι κάστρα δικαοχτώ χωριά
που ορίζει πέντι κάστρα δικαοχτώ χωριά
που ορίζει κι τη μάνα μ’ τη γκιαούρισσα
που ορίζει κι τη μάνα μ’ τη γκιαούρισσα.

Δήμος έχ’ ένα κορίτσι ένα μαναχό
κάθι Κυριακή ν αλλάζει και ντουζντίζετι
και στο παραθύρι βγαίνει και γυαλίζιτι
την αρέζουν όλος κόσμος κι όλοι την καμαρών’
την αρέζει κι ένας Τούρκος ο Μεμέτ αγάς
πέντε προξεν’τάδες στέλνει στην γκιαούρισσα.
Θα το δώσεις το κορίτσ’ στο Μεμέτ αγά.
Δεν το δίνω το κορίτσι μ’ στο Μεμέτ αγά
είναι Τούρκος την αρταίνει την Παρασκευή.
Τ’ άκουσι κι η κόρη η Δέσπω από τον αργαλειό.
Το Μεμέτ αγά θα πάρω αυτόνα ν αγαπώ
που ορίζει πέντι κάστρα δικαοχτώ χωριά
που ορίζει κι τη μάνα μ’ τη γκιαούρισσα.

[1] (τουρκ)=ισιάζομαι, φτιάχνομαι